

[Fuglsang.]

den slippes løs i en porcelænsbutik. Man taler i dette ejendommelige dokument om byrder, som lægges på landbruget, og som ligger over, hvad andre befolkningsgrupper må yde. Man taler om, at landbruget er udsat for en ensidig behandling, og man taler om, at dette samme landbrug yder tilskud til den øvrige befolkning. Medens man læser disse argumenter, tænker man ved sig selv: Kan det virkelig være det større landbrug, der er tale om? Er det da ikke sådan, at f. eks. landarbejderne, som jo dog også har en væsentlig andel i, at der overhovedet avles korn her i landet, også har været udsat for indgreb fra regeringens og rigsdagens side, at man fra rigsdagens side har grebet ind i deres løn- og arbejdstidsforhold, hvad jeg formoder også landbrugets repræsentanter har støttet dengang? Jeg tænker ved mig selv: Var det ikke mere passende at hæfte sig ved spørgsmålet om arbejdstiden, som man dengang fastlagde for landarbejderne, idet man dog henviste spørgsmålet til et udvalg, som nu efter et års forløb ikke er kommet længere, end man var dengang? Det er et spørgsmål, som bliver mere påtrængende for hver dag, der går, og jeg tror i denne forbindelse, at det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre)s udtalelse om, at der er mangel på arbejdskraft på landet, vil vække en vis forundring i en række landkommuner, hvor året igennem op til 80 pct. af landarbejderne går arbejdsløse. Jeg har nylig besøgt en nordjysk kommune, hvor nu i sommer over halvdelen af den derværende fagforenings medlemmer har opbrugt deres understøttelse og må gå på kommunehjælp.

Man siger, at der er tale om dels indgreb i landbrugernes frie dispositionsret og dels tilskud til andre befolkningsgrupper. Jeg vil ikke nægte, at der er tale om indgreb i landbrugets frie dispositionsret, men det er dog ikke noget enestående, derimod vil jeg ikke indrømme, at der er tale om tilskud til andre befolkningsgrupper. Jeg forstår ikke, at man overhovedet kan stille spørgsmålet på den måde. Det er rigtigt, at man fastsætter en vis pris for afleveringskornet, som ikke falder sammen med den pris, man får i det frie marked, men ingen kan da påstå, at denne afleveringspris ikke fuldtud giver både dækning for kornets produktionspris og samtidig en rimelig fortjeneste for dem, der afleverer kornet; ja, jeg tør endog sige, en mere end rimelig fortjeneste. For mig ville de nuværende frie priser, der jo går op til det dobbelte af produktionsprisen, i virkeligheden være et tilskud fra dem, der køber korn, til det kornproducerende landbrug.

Vi har ikke noget som helst imod, at de, der arbejder med jorden, de, der dyrker jorden, ligesom alle andre mennesker får en rimelig løn for det arbejde, de udfører; det er derfor, vi kommunister til enhver tid vil støtte landarbejdernes krav, det er derfor, vi kommunister også vil støtte gennemførelsen af en kornlov, og det er derfor, vi kunne ønske denne kornlov forbedret og udvidet, så der virkelig gennem den gives husmændene en garanti for, at de kan få det nødvendige foderkorn til en pris, der står i et sådant forhold til salgspriserne for deres produkter, at de får en rimelig fortjeneste for deres arbejde.

Hans Pinstrup: Lovforslaget om en kornordning for det kommende høstår er en del af det rammeforlig, som de såkaldte fire gamle partier har sluttet. Med betydelig alvor vil man ud over landet se på det, der blev resultatet af forhandlingerne de fire partier imellem. Mange vil stærkt beklage, at regeringens oprindelige samlede plan til sanering af landets økonomiske og valutamæssige stilling ikke fastholdtes. Landbruget havde forud erklæret sig rede til at yde sit bidrag på linie med andre erhverv og befolkningsgrupper. Gennem en sådan samlet plan ville man have underbygget den danske krones værdi og købekraft og derved banet vej for større sundhed i den økonomiske udvikling. Det samme vil ikke kunne siges om rammeforliget, der altfor ensidigt er vendt mod det landbrugserhverv, der sidste år igennem en mægtig arbejdsindsats opnåede et eksportoverskud på 2½ milliarder kr.

Ensidigheden gælder først og fremmest loven om en kornordning. Ved første behandling havde jeg lejlighed til at udtale mig om forslaget, om det urigtige og urimelige i at fastlægge betingelserne for en tvangsudskrivning af korn uden at afvente et skøn over høstens størrelse. Noget tilsvarende er ikke nogensinde budt andre erhverv og befolkningsgrupper. Som prisforholdene er i øjeblikket, betyder det en særbeskatning af landbruget til fordel for den øvrige befolkning på ca. 20 kr. pr. td. afleveret korn, men en lille høst vil øge landbrugets tab og byrde ved kornordningen ganske overordentligt. Mange landbrugere vil stå overfor køb af erstatningskorn til høje priser og reduktion af de for tredje gang genopbyggede besætninger. Her tales der ikke fra lovgivningens side om dækning for udgifter og omkostninger. Udgifter, tab og risiko bliver landbrugets helt og fuldt. Erfaringerne fra tørkeåret 1947 er for landbruget et afskrækkende eksempel. Derfor